

PRÆSES
RESPONDENTI.

V Ade salutatum, quos Lipsia nutrit, Amicos,
Weisus &, quanto vivat amore, proba.
Sunt ibi quos olim potui spectare Magistros;
Sunt quibus in studio par mihi cursus erat;
Sunt quos conciliat sors insperata Patronos,
Qui nugas aliquid, quas damus, esse putant.
Denique sunt Juvenes, mea quos doctrina fovebat,
Donec Lipsiacas consequerentur opes.
His ubi pertuleris nostro velut ore salutem;
Fallor? in oblato nomine pondus erit.
Si quid agam rescire velint: mea munia seruo,
Noverit ut pensum qualibet hora suum.
Nec me blanda capit, nec sors minus aequa resolvit,
Dum labor antidoto me propiore levat.
Nil moror invidiam, vaga vel dicteria vulgi;
Quippe quod interior mens mihi testis adest.
Ni prodesse queam, satis est mihi prompta voluntas:
Hæc fuerit tumulo gloria larga meo.
Cætera tu dices, studii quem sæpe ministrum
Atque animi testem juvit habere mei.
Quin igitur properas? DEUS est, qui vota secundat;
Huic nisi displiceas, Patria quæque placet.
Nosse meos poteris: sed adest ANTONIUS, unde
Lipsiadum veniat gratia prima. Vale.

